

Lammets bröllop

Sonata 93

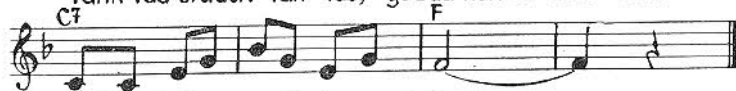
Snart skall bröllop fi - ras i vår Fa - ders hus,

bröllopsborden du - kas under palmers sus.

Tänk vad bruden vak - tas, gödda kalven slak - tas.

Nattvard firas under harpors brus.

Se vad ståtlig anblick i det blå gemak,
Salomos tapeter ifrån golv till tak,
under palmer gröna
pärlportar sköna,
o vad härlighet och kunglig smak.

Se hur borden gnistra utav klar kristall,
nu det nya vinet äntligt drickas skall.
Kungar och profeter,
hjältar och poeter,
skönt de stränga sina harpor all.

Känner du väl honom, som kring borden går?
Ögonen som lågor liksom snö hans hår.
Se på mantelbrämet,
och på diademmet,
är det icke själva Fader Vår.

Nej, det är ju Sonen klädd i bröllopsskrud,
han som alla barnen bjudit hem till Gud.
Se hur glad han tjänar,
sina ögonstenar,
fast han valde sig en fattig brud.

Säg mig om du känner brudens anletsdrag?
Under över under, säger du och jag.
Tänk det är ju bruden
i den vita skruden.
Kan du sörja mer en enda dag.

Änglarna sig skyla för Guds milda lamm,
bruden, endast bruden träder dristigt fram.
Sen skall hon krönas,
rikligen belönas,
för vad här hon led av hån och skam.

Men att mänskoungar ingenting förmår,
tolka vad som där i Himlen försiggår,
det kan ej förklaras,
men det kan erfaras,
och på detta, detta väntar jag.